

naj živé v tem ali onem stanu, v tem ali onem kraju. Kdor izmed njih premore, naj odloči kaj, lepo prosim, za podporo revniših slov. dijakov. Ne vem sicer, toda šolanje je drago in naši slov. kmetje ne šteje ravno „cekinov na štrtine“, v vrsti slov. dijakov bode jih gotovo več podpore potrebnih in kakor upam, bode tudi taci, ki so je vredni. Slov. rodoljubi v mestu storé sicer za nje, kolikor je v njih moči in „dijaška kuhinja“ pregrinja jim dan na dan mizo iz tega, kar nabere, kakor pridna bučelica, skozi celo leto za nje, ali ona ima še drugih, ne slovenskih ali ne dijakov iz slov. paralelk na skrbi. Več tedaj ne more.

Jaz torej prosim slov. rodoljube podpore za mizo dijaške kuhinje v Mariboru, te velike dobrotnice revnih dijakov in prosim je še izven nje za mizo, ki se pogrinja, kakor se mi pravi, posebej za dijake najmlajše, tiste iz slov. vzporednic na c. kr. gimnaziji. Dobro delo bode to za vse in posebej za slov. ljudstvo. Vam pa, g. urednik, hvala za to, da ste mi odstopili dnes besedo. Z Bogom!

—a.—

Okr. zastop v Brežicah.

(Konec.)

Nadalje ima okr. zastop, kakor že rečenó, pravico odbornikov v okrajni šolski svet voliti in kako voli naš, to se že samo ob sebi lahko zastopi! Okrajni zastop oddaja tudi okrajne štipendije — komu? Gotovo le bolj svojim privržencem. Iz tega previdite lahko, dragi bralci, kako je do sedaj naš slavni okrajni zastop gospodaril, sprevidite pa tudi lahko, kake dolžnosti in pravice ima; kako važno je toraj, da se pravi poštenjaki v njega izvolijo. In to priložnost bote sedaj imeli, zakaj ne bo dolgo časa preteklo, ko bote klicani na volišče in tedaj ne dajte se zopet preslepiti in preplašiti od tistih naših najhujših sovražnikov. Oni se vam bodo sicer dobrikali in prilizovali, pa ogibajte se jih, kakor volkov v ovčjih oblačilih. Da se bote pa, dragi volilci, ravnati vedeli, tako vam hočem tukaj na kratko volilni red naznaniti. Voli se namreč na štiri dele; najpoprej volijo veleposestniki, katerih je kakih 31, ker jih je mnogo zaradi uničenih vinogradov odpadlo. Ako nam ti dobro izvolijo, potem je zmaga gotovo naša; potem volijo kmečke občine in sicer v vsaki občini župan in drugi od odbora izvoljeni volilni možje. Tu se naj dobro pazi, da se ne izvolijo omahljivci ali beguni, kakor se je to pri zadnji volitvi deželnega poslanca videlo, ko so jo kar trije župani popihali. Vojak, ki vojno pred zmago zapusti, tak je na slabem glasu. Nadalje voli mesto ali bolje rečeno vino in dva veletrgovca Del-Cot in Mathais; pri mestu in veletržcih že vemo, kako bode. Kar se pa tiče deželnih občin, mislim,

da bo mnogo boljše, kakor zadnjikrat, to se je posebno lepo pokazalo v okolici Brežice in Dobovi, res hvalevreden napredek! Druge občine so se pa večinoma že poprej dobro obnesle, izvzemši Kapele in Bizeljsko. Pa tudi pri Kapelah je upati, da bodo sedaj narodno volile, ker niso vsi rekurzi Sorčiča proti novemu obč. odboru nič izdali. In če ga smola ne drži na županovem stolu, tako ga bo zdaj zapustil ta velikonemec. Tako ostane le še samo ena trdnjavnica in to je Bizeljsko, tam se še lahko zatekajo naši nemčurje!

Vidite, dragi bralci, mnogo se je spremeniло v teku treh let; tako so počasi trdnjavnice teh rogoviležev razpadle in tako imamo še sedaj glavno „festingo“ nemške Brežice, pa še te jim ne pustimo, še ta mora pasti. Da se pa to zgodi, zato vas opominjam, dragi volilci, da pridete vsi hrabro na dan volitve skupaj in tako z združenimi močmi to zadnjo trdnjavo napadete. Najpotrebnejše je, da vsi zložno volimo. Zato stojmo vsi za enega in vsaki za vse, potem je zmaga naša, kar nam Bog pomagaj in sreča junaska. Narod pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!

Dragi volilci, ako bomo tako volili, potem smemo z dobrim upanjem gledati v veselo prihodnost, zakaj dobili bomo dobri okrajni zastop, ki bo modro občine nadzoroval, za ceste in druge dobrodelne naprave vestno skrbel, poštene in pridne uradnike in delalce najemal in se na željo občin oziral in jim, kolikor mogoče, najnižje naklade nalagal, saj vsaki vidi, kako varčno je treba sedaj gospodariti, posebno v našem okraju, kjer so vinogradi že uničeni. To pa zamore storiti le tisti, ki izpolnjuje dve največji zapovedi: „Ljubi Boga čez vse in bližnjega, kakor samega sebe“, a dosedanji zastop ni izpolnjeval nobene teh zapovedi. Tisti pa, ki mislijo, ako ne bom teh starih (!) volil, po tem pa ne bom več prodca vozil, tisti se zelo motijo, saj se bodo ceste vedno navažale, toda v lepšem redu, kakor dosedaj.

Zato, dragi volilci, ki vas čaka velika in važna naloga, stopite neustrašeni na volišče, zakaj celi okraj se bo oziral tiste dni na vas in dobro volitev od vas pričakoval. Opominjam vas še enkrat, ne dajte se preplašiti in preslepiti od vaših sovražnikov, oni si bodo mnogo prizadevali, ker jim bo šlo za kožo, oni se bodo v najhujši sili vsega posluževali, vsake zvijače. Ako vas pride kateri iz mesta prigovarjat, pokažite mu vrata in mu recite: vi volite v mestni skupini, jaz pa v občinski! Tisti omahljivci in beguni naj raje doma ostanejo, da ne bodo tako še drugih zapeljali, zakaj ako župan volišče zapusti in pobegne, je ravno tako, kakor da bi general v najhujši bitki pobegnil. Tistih omahljivcev in izdajalcev imena bomo po volitvi vse na tanko objavili.

Vi pa, predragi, ki vam bije srce za ljubo slovensko domovino, pokažite svojo dobro voljo na dan volitve, pokažite, čegava je zemlja, na kateri živite, nič se ne sramujte, ako vas pravake imenujejo, ampak bodimo še tudi za naprej prvaki na lastni zemlji. Vi pa, ponemčenci, ako vam preseda med nami živeti, ker smo pre malo olikani, pač pojdite v vam ljubo Prusijo, mi ne bomo za vami žalovali.

Sotličan.

Gospodarske stvari.

Deželna razstava v Gradci.

(Konec.)

Mlatilnice imajo navadno vse za 3 cm. prekratke zobe, kar je vzrok, da se pretežko gonijo. Kdor si stroj, bodi-si rezni ali mlatilnico, kupi naj bo previden, saj ogoljufanih je bilo že zadosti, ker nekatere tovarne delajo tako slabo stroje, da niso celo nič vredni. Naj nobeden ničesar ne kupi, česar sam ne vidi in ne poskusi sam, na lastne oči. V razstavi je tudi vzorni hlev, v katerem je 12 krav različnih plemen, kakor tudi umno gnojišče. V ovem oddelku je tudi posoda za mlekarstvo.

Fotografi imajo tudi mnogo fotografij razloženih in trgovci s papirjem pa vse sorte finega papirja, bukev in podob. Dobro ponarejene so tudi gobe, katere so videti, kakor da bi v gozdu rastle. Vse so z imeni nemškimi in latinskimi in prave so od strupenih ločene.

Tudi šolske reči, namreč ročna dela, pisava in različna šolska oprava je zanimiva.

Edino, kar sem v razstavi slovenskega pisanja videl, je bilo nekaj zvezkov, katere je nek slov. g. učitelj razstavil. Tudi vodstvo šole za slepe je bukve in druge šolske reči razložilo. Slepec je pač velika reva na svetu in ovi zavod za slepe je veliko vreden, da se ubožčki po mogočnosti izobrazijo.

Za kmeta je gospodarska zbirka deželne gospodarske in vinorejske šole v Mariboru in Grotenhofu najbolj zanimiva in podučljiva. Razstavljeno je seme vseh gozdnih, sadnih semen, trave, rastlin, različna zemlja, vsakovrstno orodje in stroji, bukve, podobe sadja, trsa, grozdja, živine, dalje na ameriškansko trto cepljeni naši trsi; trsne bolezni, zdravila in pripomočki zoper nje, škropilnice od mnogih obrtnikov vina, podobe, kakor se drevo na vse različne načine cepi, različno sadje ponarejeno v podobah, cepilni vosek, več sort orodja za gospodarstvo, kakor mlekarstvo, sirarstvo, kletarstvo, hmelj in eno kolo, s katerim se iz globokih grabnov lahko voda vleče. Tako kolo je sicer priprosto napravljeno pa za napajanje travnikov ali za druge obrti je zelo praktično. Dalje se vidi različnih plemen živina v podo-

bah, natorni zobje od vse domače živine in so vsi po starosti zaznamljani itd. Gospoda ravnatelja imenovanih zavodov zaslužita pohvalo za obilno in izvrstno razstavljene reči. Več gospodarskih pridelkov še dozda ni bilo v razstavi in bodo baje pozneje. Zavoljo hude suše, ki je bila poleti, naša dežela gotovo ne bo imela kaj posebnega razstaviti.

Na zadnje si grem še ogledat „paviljon Leykam“ in ravno so tiskali na majhni novozumljeni tiskarni „Tagespost“ v majhni obliki. V par minutah bilo je več sto tiskanih. Tudi svitli cesar se je tej znajdbi baje čudil.

Te tiskarne popisati mi ni mogoče, ker v tej stroki celo nič ne razumem, le toliko sem opazil, da se morajo črke najpoprej v nalašč zato napravljen papir vtisniti ter se potem v ove vtisnjene črke vlije cin v okrogli obliki, potem gre pa tiskanje silno naglo naprej.

Za vzgled je bil tam eden tak vtisek in brž sem opazil, da je vvodni članek zavoljo umora pod Podkloštom, kjer se Slovenci grdo, nesramno in lažljivo sumničijo. Dalje je bilo tudi še nekaj drugih časnikov, ki so tudi ravno ovi umor lažljivo popisovali. Po mojem mnenju je „Leykam“ nalašč vse to razstavil, da bi le slov. narod očrnil. Ker si je svitli cesar tudi te reči ogledal, tedaj gotovo njegovemu bistremu očesu ni preveč dopadlo. Ta nemška ma je precej vježila ter zgubim vse veselje do dalnjega ogledanja, kajti mislim sem si, če nas nočete Nemci poznati, naj bi nas pustili pa raje v miru, in ne bilo bi nas potreba po nedolžnem obrekovati in sumničiti. O tem bi še lahko mnogo pisal pa bolje, da molčim, ter jo odrinem iz razstave, katera mi bo v slabem spominu ostala; opravim še v mestu potrebne opravke in ob polnoči pripelje me hlaпон trudnega na moj bližnji kolodvor. F. P—k.

Sejmovi. Dne 27. septembra v Poličanah. Dne 29. septembra na Vranskem, pri sv. Lovrenci na Dravskem polji, v Marenbergu, v Cmurku, na Pilštanji, v Šoštanji in v Veržeji. Dne 1. oktobra v Lučanah in v Imenem in dne 2. oktobra na Bregu v Ptuji, na obeh krajih za svinje.

Dopisi.

Iz Celja. (Katoliško podporno društvo in čvetero-razredna šola šolskih sester.) Začetkoma novega šolskega leta opozarjamo zopet starše na kat. podporno društvo in čveterorazredno dekliško šolo, katero prav izgledno vodijo č.č. šolske sestre, in v kateri se ženska mladina v krščansko-vernem dahu vzgaja. Šolo, o koji se je šolski nadzornik jako pohvalno izrazil, obiskovalo je pretečeno šolsko leto nad 264 otrok. S to šolo združen je „otro-